

ת"פ 11814/06/18 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמאן פציח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן 24 בדצמבר 2019
ת"פ 11814-06-18 מדינת ישראל נ'
פציח(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עבד אל רחמאן פציח (עציר)

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, והנאשם הודה בעבודות כתב האישום המתוקן, שאלו הן עיקריהן -

ארגון הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני (להלן: "הגא"פ") הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת ו- "סריא אלקודס" הינה הזרוע הצבאית שלו. הנאשם הינו תושב עזה ובזמן הרלוונטי לא היה בידו היתר כניסה לישראל.

אישום ראשון-

בשנת 2012 הנאשם התגייס לגא"פ, ובמסגרת פעילותו שם הוא הצטרף לקבוצת לימודי דת מטעם הגא"פ (להלן: "אוסרה"). הקבוצה התקיימה במסגדים ברצועת עזה, ובה למדו, בין היתר, על חשיבות הלחימה ביהודים. חברותו של הנאשם באוסרה נמשכה שנתיים ובמהלך תקופה זו הנאשם השתייך ליחידת המילואים של הגא"פ.

בתחילת שנת 2014 הנאשם השתתף באימון צבאי בסיסי של הגא"פ, שנמשך 10-15 ימים וכלל אימון נשק, ירי ברובה קלצ'ניקוב ואימון על אר.פי.ג'י ו פי. קיי. סי ואימון פריצה לערים. לאחר מכן הנאשם השתתף בפעילות שמירה (ריבאט) מטעם הגא"פ, אשר נמשכה חודש ימים ונערכה בחוף הים בעזה. השמירה נערכה בשעות הלילה עד הבוקר ונועדה להילחם בחיילי צה"ל אם יחדרו לעזה דרך הים. לשם מילוי משימתו, נשא הנאשם במהלך ביצוע השמירות רובה קלצ'ניקוב, מחסניות תחמושת ורימוני יד.

לאחר כחודש, יצא הנאשם לקורס צבאי נוסף, שכלל לחימה בשטח בנוי, ובסיומו הצטרף ליחידת הקשר של הגא"פ הצבאי. תפקיד היחידה הוא לקיים קשר עם עמדות השמירה למיניהן ולקבל מהן דיווחים. הנאשם שירת ביחידה כ- 5 ימים ועזב אותה בשל כך שהפעילות חייבה קריאה וכתובה והוא מתקשה בכך.

אישום שני-

במהלך מבצע "צוק איתן", ביולי או אוגוסט 2014, הנאשם שמע שילדים מצאו טילים בחוף הים. הוא סיפר על כך לאחיו, פעיל גא"פ צבאי, שאמר לו שהטילים של הגא"פ וביקש ממנו לשמור עליהם. והנאשם שמר על

הטילים במשך מספר שעות.

אישום שלישי-

החל מיום 30.03.18 במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, וכן ביום 14.05.18 ו 15.05.18 הנאשם השתתף בהתפרעויות תהלוכת השיבה שנערכות באזור כרם שלום בגבול ישראל רצועת עזה. בהתפרעויות השתתפו מאות או אלפי בני אדם, ובמהלכן נזרקו אבנים על חיילי צה"ל והוצתו צמיגים, על מנת להקשות על חיילי צה"ל לזהות את מידי האבנים. חיילי צה"ל הורו לקהל המתפרעים להתפזר ע"י ירי גז מדמיע אך הנאשם ומתפרעים אחרים המשיכו במעשיהם. ביום 15.05.18, במהלך ההתפרעות, הגיע הנאשם עם אחרים לגדר הגבול בין ישראל לרצועת עזה, ואחד מהאחרים הבחין כי גדר הגבול נחתכה ונפרצה והוא ואחר נוסף נכנסו דרך הפרצה לישראל. חיילי צה"ל עצרו את השניים והורו לנאשם ולשניים אחרים שעמדו בקרבת מקום להיכנס לישראל.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הורשע הנאשם בעבירות של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיף 185(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, (שהוחלף בסעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016); אימונים צבאיים אסורים, לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין; התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין; וכניסה למקום צבאי, לפי סעיף 115(א) סיפא לחוק העונשין.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה טען לערכים החברתיים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם- בטחון המדינה; שמירה על גופם וחייהם של חיילי צה"ל; ושמירה על בטחון אזרחי המדינה; ולמידת הפגיעה המשמעותית בהם. טען כי מעשיו של הנאשם מלמדים כי הוא חדור מטרה לפגוע בערכים המוגנים, מתוך קו אידיאולוגי ברור נגד בטחון מדינת ישראל ותושביה. ציין כי הנאשם פעל במסגרת הגא"פ כשנתיים, ופעולותיו במסגרתו הלכו והסלימו. ועמד על הסיכון הפוטנציאלי בצעדות השיבה וכניסה לשטח צבאי. הפנה לפסיקה. טען לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות וביניהן תכנון מוקדם; הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות והמניע לביצוען. ציין כי מעשיו של הנאשם נעשו במהלך מבצע "צוק איתן". טען כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד עבור כל האחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם שכן מדובר בשלושה אירועים שונים שנעשו בפער זמנים לא מבוטל והחוט המקשר ביניהם הוא הרקע האידיאולוגי שעמד בבסיסן. ולאחר מכן להטיל עונש כולל. הפנה לפסיקה וטען כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 3 ל- 6 שנות מאסר; מתחם העונש ההולם לאישום השני נע בין 4 ל- 7 שנות מאסר; ומתחם העונש ההולם לאישום השלישי, נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר. אשר לעונש הראוי לנאשם, ציין את גילו היחסית צעיר של הנאשם, את הודאתו בכתב האישום, את החיסכון בזמן שיפוטי והיעדר הרשעות קודמות. ומנגד ציין את חומרת המעשים והצורך בשמירה על הערכים המוגנים, ואת החשיבות בהרתעת הרבים. עתר להטיל על הנאשם עונש כולל של 7 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס מרתיע.

2. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ולמעשה מרבית הראיות הן מפיו של

הנאשם, ששיתף פעולה בחקירותיו בשב"כ ובמשטרה.

אשר לאישום הראשון, טען, כי הנאשם היה בן 20 ומרבית הפעילות הארגונית היתה פעילות דתית. ביחס לפעילות הצבאית המתוארת באישום הראשון, המדובר בפעילות הגנתית שאינה קרובה לגבול או כרוכה בחציית הגבול. ומדובר בפרק זמן של חודש ימים. לאחר מכן הנאשם עבר ליחידה אחרת, יחידת הקשר, ולאחר 5 ימים עזב את הארגון. ומאז ועד למעצרו לא היתה לו פעילות ארגונית כלשהי. טען כי נתונים אלה רלוונטיים לעניין מסוכנותו של הנאשם ולעונש הראוי. עוד טען, כי השמירות שביצע הנאשם היו ליד הים, אך רוב כניסות צה"ל לעזה נעשו דרך היבשה ולכן גם השמירות החמושות שביצע הנאשם ממוקמות ברף הנמוך של מדרג החומרה.

אשר לאישום השני, טען, כי המעשה המיוחס לנאשם לא בוצע במסגרת תפקידו או פעילותו בארגון. הטילים לא היו קשורים אליו ולא היה לו חלק בהצבתם. הוא פעל כפי שפעל משום שרצה לוודא שילדים ששיחקו בקרבת מקום לא יפגעו מהטילים, ודיווח לאחיו, שהוא פעיל צבאי. לאחר שסיים להשגיח, עזב את המקום ולא היה לו קשר נוסף לטילים.

אשר לאישום השלישי, טען, כי הנאשם אמנם השתתף בצעדות השיבה, אך לא מיוחסת לו פעילות מיוחדת במסגרתן מעבר לעצם נוכחותו בהן. הוא לא זרק אבנים ולא הבעיר צמיגים. לעניין התקרבותו לגדר, הרי שכתב האישום תוקן, ולהבדיל מחברו, שהתכוון להסתנן לישראל ואף הורשע בכך, הרי שהנאשם לא התכוון להיכנס לישראל אלא עמד בקרבת מקום, והחילים קראו לו. הקטין שהיה עמו שוחרר.

טען כי מתחם העונש ההולם לאישומים הראשון והשני נע בין שנה לשלוש שנות מאסר. וביחס לעבירת ההתפרעות טען כי לפי הנוהל העדכני, מי שרק השתתף בהתפרעות מבלי לעשות מעשים תוקפניים כלפי חיילי צה"ל, נחקר ומשוחרר חזרה לרצועת עזה, מבלי שיוגש נגדו כתב האישום, ולכן מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. והוסיף כי העונש הכולל על מכלול מעשי הנאשם הוא בין שנתיים לשלוש שנות מאסר.

הגיש פסיקה.

3. הנאשם אמר שאין בכוונתו להתנצל, וכי לאחר שחרורו יעשה יותר משעשה. הביע רצונו להישאר בכלא.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע במספר עבירות. באישום הראשון הוא הורשע בפעילות בהתאחדות בלתי מותרת, אימונים צבאיים אסורים ונשיאת נשק. באישום השני הוא הורשע בעבירת החזקת נשק. ובאישום השלישי הוא הורשע בעבירות של התפרעות וכניסה למקום צבאי. העבירות אינן קשורות זו לזו מבחינת הקשרן וזמן ביצוען ויש לקבוע לכל אישום מתחם עונש הולם נפרד.

האישום הראשון - בעבירות של פעילות בהתאחדות בלתי מותרת, אימונים צבאיים אסורים ונשיאת נשק.

1. ארגון הג'יהאד האיסלמי הפלסטיני הוא אחד מארגוני הטרור היותר קיצוניים הפועלים בשטח רצועת עזה. מטרתו המוצהרת הינה השמדת מדינת ישראל. הוא פועל בשיטתיות להעצמת כוחו לקראת עימות עם ישראל ומפעם לפעם יורה טילים לעבר מדינת ישראל, במיוחד למרכזי אוכלוסיה אזרחית. המדובר

בארגון לאומני אכזרי, חסר גבולות ומסוכן.

חברות בו ופעילות במסגרתו, מחזקת אותו ופוגעת באינטרסים המובהקים של מדינת ישראל בתחומי שלום הציבור ובטחונו.

2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע מעשי העבירות של הנאשם הם בטחון המדינה ושלום הציבור ומידת הפגיעה בהם בנסיבות עניינינו הינה בינונית - נמוכה.

3. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הנוגעות לבטחון המדינה בכלל ובעבירות כבעניינינו הינה של החמרה.

"בית משפט זה נקט קו מחמיר בעבירות בתחום פעילותם של ארגוני טרור (ע"פ 6274/12 **גראבה** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 2651/10 **פלוני** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2011); ע"פ 3577/12 **פריח** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2014)), "הואיל וגלום בהן פוטנציאל סיכון לתושבי ישראל וכוחות הביטחון" (ע"פ 3883/09 **שלוף** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2010) (השופט לוי), פסקה 3), וביסודן מחויבות לפגיעה בישראל, בגדרי ארגון כזה או אחר". - ע"פ 3528/14 **דאוד בכיראת**

נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.9.2014)

4. בתפ"ח 1218/08 (ב"ש) **מדינת ישראל** נ' **קוידר** (פורסם בנבו, 13.5.2013), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשבעה אישומים של עבירות נגד ביטחון המדינה ונידון לארבע עשרה וחצי שנות מאסר בפועל. ובית המשפט קבע בגזר הדין **מתחם עונש הולם של 1-3 שנות מאסר על עבירות של פעילות בהתאחדות בלתי מותרת ואימונים צבאיים אסורים.**

בת.פ. 6318-06-19 **מדינת ישראל** נ' **אברהים ברדויל** (מיום 5.11.19) הנאשם הורשע בעבירות של חברות בארגון טרור, ואימונים והדרכה למטרות טרור, ובעבירה של ניסיון למתן שירות לארגון טרור. על פי המתואר בכתב האישום, בשנת 2016 הנאשם הצטרף לקורס לוחמים של החמאס, בו למד לתפעל נשק. אחר כך, בשנים 2017-2018 השתתף בפעילות שמירה חמושה לרבות שמירה מפני כניסת כוחות צה"ל לאזור הרצועה, ובשנת 2019 פעל עם אחרים בניסיון להבריא 24 חביות פיברגלאס, חומר שיכול לשמש בין היתר לייצור טילים. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט אימץ את ההסדר והטיל על הנאשם מאסר למשך 30 חודשים.

בת.פ. 27424-12-14 **מדינת ישראל** נ' **מחמד אבו מנדיל** (מיום 3.2.16) הנאשם הורשע בעבירות של הסתננות, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מוכרת, מגע עם סוכן חוץ, ואימונים צבאיים אסורים. בהכרעת הדין נקבע כי בשנת 2013 הנאשם הצטרף לגא"פ, השתתף בלימודי דת ובמסגרתם השתתף גם באימון פירוק והרכבת רוס"ר מסוג קלצניקוב. בנובמבר 2014 הוא הסתנן לישראל ונתפס. פסק הדין סקר מקרים דומים וצוין בו כי מדיניות הענישה העולה מהם ביחס לעבירת ההסתננות הינה של מאסר לתקופות שבין מספר חודשים ל-30 חודשים. נקבע שמתחם העונש ההולם לעבירות האחרות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר לשנה וחצי מאסר. והוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, תוך התחשבות במדיניות התביעה העדכנית דאז בנוגע למסתננים מעזה, להסתפק בעתירה ל-6 חודשי מאסר בפועל בלבד.

5. הנאשם התגייס לגא"פ בשנת 2012 והשתתף בלימודי דת באוסרא, יחד עם אחרים, תחת הדרכתם של פעילי גא"פ, עד לשנת 2014. בתחילת שנת 2014 הנאשם השתתף בקורס צבאי בסיסי במשך 10-15 יום ואחריו השתתף בשמירות חמושות בחוף הים בעזה במשך חודש ימים. בסוף שנת 2014 הנאשם השתתף בקורס צבאי מתקדם של הגא"פ ובסיומו הוצב ביחידת הקשר. הנאשם שירת ביחידה כ- 5 ימים ועזב משום שהתפקיד חייב ידיעת קרוא וכתוב והנאשם מתקשה בכך.
6. הפעילות המבצעית של הנאשם במסגרת הגא"פ נמשכה תקופה קצרה - חודש של שמירות ו-5 ימים ביחידת הקשר. פעילות זו הסתיימה בשנת 2014. כתב האישום איננו מציין פעילות נוספת, מאוחרת יותר, של הנאשם במסגרת הגא"פ ובנסיבות יש להניח לטובתו כי הוא לא התמיד בפעילותו מעבר למתואר.
7. הנזק שנגרם ממעשי הנאשם נעוץ בעצם ההשתייכות לשורות ארגון טרור קיצוני העוין את ישראל עמוקות ופועל נגדה, המחזקת את הארגון ומבססת את עוצמתו כלפי פנים וכלפי חוץ; וממילוי תפקיד במסגרתו, גם אם מדובר בשמירה בעלת אופי הגנתי. שכן פעילות השמירה היא חלק מהפעילות שיש לגא"פ אינטרס לקיים.
- יש להניח שהנאשם פעל כפי שפעל ממניעים אידיאולוגיים.
8. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כולל העובדה שהעבירות בוצעו בתחומי רצועת עזה על ידי תושב רצועת עזה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל.

האישום השני - עבירת החזקת הנשק

1. המעשה המתואר באישום זה היה באחד הימים בחודשים יולי או אוגוסט 2014, במהלך מבצע "צוק איתן". הנאשם שמע שילדים מצאו טילים בחוף הים. הוא סיפר על כך לאחיו, שהיה פעיל צבאי בגא"פ, ואחיו אמר לו שהטילים שייכים לגא"פ וביקש ממנו לשמור עליהם. והנאשם שמר על הטילים במשך כמה שעות.
2. מעשה של "החזקת טילים" בתחום רצועת עזה, מסווג אוטומטית כמעשה בעל חומרה מופלגת. שכן, פוטנציאל הפגיעה של טילים בחיילי צה"ל ובאזרחי מדינת ישראל, הוא מהחמורים שבחמורים. הזיכרון מתקיפות הטילים האחרונות עוד טרי והמשמעויות מוכרות היטב.
3. בכל מעשה עבירה, קל כחמור, שוקלים את מעשיו המוגדרים של הנאשם העומד לדין ומתאימים את העונש לטיבם ולנסיבותיהם. כאן הנאשם לא היה קשור באופן כלשהו לייצור הטילים, השליטה בהם, העברתם, הצבתם, ייעודם והשימוש בהם, וחלקו התמצה בשמירה עליהם למשך מספר שעות, לבקשת אחיו. ובנסיבות קשה להעריך אפילו את מידת השליטה שלו בהם בזמן ששמר עליהם.
4. בכתב האישום צוין כי הנאשם שמע שילדים מצאו טילים בחוף הים, וההגנה טענה כי הנאשם השגיח על הטילים לבל יתקרבו אליהם ילדים ויפגעו. התביעה לא העמידה גרסת נגד ועובדות כתב האישום בענין זה די כלליות ולא ניתן ללמוד מהן מה היתה השפעת מעשה הנאשם על שרידות הטילים או על ענין אחר

שיכול להיות לו נגיעה לעונש.

5. מטבע הדברים אין דוגמאות רבות הדומות למקרה כאן.

בתפ"ח 1163/06 **מדינת ישראל נ' כפארנה אמג'ד** (פורסם בנבו, 27.02.2007) הנאשם, תושב עזה, גויס לארגון החמא"ס והשתתף בשיעורי דת ובמועד מסוים חדל מפעילותו בארגון. בנוסף, הנאשם הודה כי חמישה פעילים של ארגון החמאס קשרו קשר להניח מטען חבלה על מנת לגרום למותם של חיילי צה"ל, והם הביאו מטען חבלה המכיל חומר נפץ (להלן: "המטען"), מטען חבלה נוסף וטיל מסוג "יאסין", שהינו טיל נ"ט שמיועד לפגיעה בכלי רכב, לקירבת ביתו של דודו של הנאשם. הנאשם ובני משפחתו התנגדו להנחת הטיל בקירבת ביתו, שכן חששו, מתגובת צה"ל. הקושרים החליטו לוותר על הנחת המטען במקום האמור והנאשם הצטרף לאחד הקושרים, ויחד עמו הוציא את המטען מהמקום שם הוחבא ונשא אותו לקירבת ביתו של דוד אחר, כדי לשמור עליו. בהמשך, פעילי חמאס הגיעו אל הנאשם ולקחו ממקום המחבוא את שני המטענים והטיל.

בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

בתפ"ח 1096/06 **מדינת ישראל נ' עבדאלכרים שלוף** (פורסם בנבו, 21.03.07) הנאשם התגייס לארגון החמאס והשתתף בחלוקת מזון ובתפילות. בהזדמנות מסוימת הנאשם הבחין בקרבת ביתו במשגר טילים ובטיל שהעלו עשן. הוא נשא את המשגר והטיל לביתו והודיע על כך לאחיו. ולבקשת אחיו הגיעו שני פעילי חמאס ולקחו את הטיל והמשגר מביתו.

בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

6. מעשי הנאשם היו מתוכננים ומכוונים והם נמשכו מספר שעות.

קשה לאמוד את הנזק המדויק שנגרם ממעשה הנאשם, והאם התנהגותו הגדילה את הסכנה לישראל בהשוואה למצב בו הוא לא היה מתערב. אולם בכל זאת, הנאשם שמר על מספר טילים ובכך הבטיח שהם יגיעו לידי הגא"פ, ויש להניח שהוא ידע מה השימוש הצפוי להיעשות בהם.

הנתונים שהוצגו בבית המשפט אינם מאפשרים לקבוע מה הניע את הנאשם לפעול כפי שפעל, אולם מכל מקום ברור שהוא רצה שהטילים יגיעו לרשותו של ארגון הגא"פ.

7. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין שנה ל- שלוש שנות מאסר בפועל.

האישום השלישי - עבירת התפרעות וכניסה למקום צבאי

1. עבירות אלה יוחסו לנאשם על רקע השתתפותו, במספר הזדמנויות, באירוע "צעדות השיבה".

2. ההתפרעויות החוזרות ונשנות על גדר הגבול, מסכנות את חיילי צה"ל המוצבים על הגבול ואת התושבים המתגוררים בקרבת הגבול ונמצאים סמוך לגבול בשגרת עיסוקיהם, וטמון בהן פוטנציאל להתלקחות צבאית רחבה יותר.

3. הערכים המוגנים בעבירות אלה הם שלום חיילי צה"ל ואזרחי ישראל, השמירה על הסדר הציבורי, וזכותה של המדינה לשמור על גבולותיה. ומידת הפגיעה בהם במעשה המתואר אינה מבוטלת.

4. התביעה עתרה לקבוע למעשי הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. עיון בפסקי הדין שהוגשו על ידה לביסוס טענתה, מלמד שהמעשים עליהם נתנו הנאשמים את הדין באותם מקרים, חמורים יותר מאלה שכאן.

בת"פ 11897-06-18 **מדינת ישראל** נ' **אבו צאדק**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות והסתננות. ונדון, בהסדר טיעון סגור, ל- 19 חודשי מאסר. הענישה הנוהגת בעבירת ההסתננות לבדה, הינה של מאסר שבין שנה לשנתיים.

בת"פ 11800-06-18 **מדינת ישראל** נ' **נבהאן**, הנאשם הורשע בעבירות של התפרעות, כניסה למקום צבאי והסתננות, ונדון בהסדר טיעון ל- 24 חודשי מאסר. גם במקרה זה, הנאשם הורשע בהסתננות ובנוסף, הוא הורשע בכך שבמהלך השתתפותו בהתפרעויות ליד גדר הגבול הוא זרק אבנים והצית צמיגים.

בעפ"ג 3109-03-17 **חירי אלסייד** נ' **מדינת ישראל**, המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), התפרעות, היזק לרכב והיזק לבעלי חיים. דובר בהפגנה ברישיון אליה הגיעו מפגינים רבים, וכוחות משטרה נכחו במקום. בשלב מסוים החלו המפגינים ליידות אבנים לעבר השוטרים ומספר שוטרים נפגעו. המפגינים המשיכו ליידות אבנים גדולות לעבר השוטרים, הבעירו צמיגים, חסמו צירי נסיעה, הציתו גדרות משטרה, זרקו בקבוקי תבערה, הציתו עמוד חשמל ועוד. המערער נטל חלק באירוע ויחד עם רבים אחרים יידה אבנים לעבר השוטרים במטרה לפגוע בהם. הוא נדון ל- 12 חודשי מאסר וערעורו נדחה.

בעפ"ג 14277-08-17 **אבו עאיש ואח'** נ' **מדינת ישראל**, המערערים 1- 3 השתתפו בהפגנה שהפכה לאלומה, ויידו במסגרתה אבנים לעבר שוטרים. והמערער 4 סירב להתפנות, ולאחר שנלקח לתחנת המשטרה הכה שוטר בעת מעצרו. המערערים 1- 3 הורשעו בעבירות של הפרעה לשוטר; התפרעות; תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות; היזק לרכב; והיזק לבעלי חיים, והמערער 4 הורשע בתקיפת שוטר. המערערים 1- 3 נדונו לשלוש שנות מאסר בפועל והמערער 4 נדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשם של המערערים 1- 3, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 24 חודשים והטיל עליהם שנת מאסר. ערעור המערער 4 נדחה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 53675-02-19 **מדינת ישראל** נ' **צקר מדני**, בו הנאשם הורשע בעבירת התפרעות ונדון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל- 11 חודשי מאסר בפועל. באותו עניין הנאשם השתתף מספר פעמים בהתפרעויות באזור גדר הגבול, יידה אבנים לעבר חיילי צה"ל ובאחד המקרים הצית צמיגים. מקרה זה חמור מזה שהנאשם הורשע בו.

6. השתתפות הנאשם בצעדות השיבה היתה מתוכננת. מטרת ההגעה למקום ידועה לכל, והנאשם עצמו השתתף בהתפרעויות אלה מספר פעמים, כך שידע מה טיבן, והמשיך להגיע ולקחת בהן חלק.

באשר לנזק שנגרם ממעשי הנאשם - כוחה של התפרעות שכזו טמון במספר המשתתפים בה, גם אם לא כולם פעילים באותה מידה. ככל שהקהל גדול יותר כך האירוע מורכב יותר מבחינת כוחות הצבא השומרים על הגבול. באופן כללי, אין לדעת כיצד אירוע כזה מתפתח ופוטנציאל ההסלמה שלו גדול ומושפע גם מהיקף המשתתפים.

כך שכל משתתף מוסיף כח להתפרעות.

ככל שההתפרעות קרובה יותר לגדר הגבול, כך הסכנה הנובעת ממנה רבה יותר. וכאן, הנאשם וחבריו היו בקרבת הגבול.

יחד עם זאת כתב האישום לא מייחס לנאשם מעשי אלימות קונקרטיים מעבר לעצם ההשתתפות בהתפרעות. כך גם לא נטען שהנאשם ניסה להיכנס לישראל או לפגוע בגדר, ובסופו של דבר הוא נכנס לישראל בהוראת חיילי צה"ל שהיו במקום.

יש להניח שהנאשם עשה את מעשיו מתוך מניע אידיאולוגי, במטרה להפעיל לחץ והציק לישראל.

7. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

1. הנאשם יליד 1992, תושב עזה.
2. כתב האישום שהוגש נגדו מבוסס על הודאתו, והוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך את הצורך בשמיעת ראיות.
3. החלק הארי של העבירות בוצע לפני כ- 5 שנים.
4. זהו מאסרו הראשון של הנאשם; ומאסרו, כאסיר בטחוני תושב עזה, צפוי להיות קשה מהרגיל, שכן, מטבע הדברים, הוא אינו זכאי לחופשות ולפעילויות שונות הפתוחות בפני אסירים שאינם בטחוניים.
5. הנאשם ביצע את המעשים מתוך מניע אידיאולוגי וכשניתנה לו האפשרות לומר את דברו במסגרת הטיעונים לעונש אמר "אני לא מתכוון להתנצל. כשאני אשתחרר אני אעשה יותר ממה שעשיתי". בנסיבות, נראה כי יש סיכוי ממשי שהנאשם ישוב לבצע עבירות ויש מקום להחמיר בעונש שיוטל עליו על מנת להרתיע אותו ושכמותו.
6. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם, על כל העבירות בהן הורשע, את העונשים הבאים-
 - א. 4 שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו.
 - ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה נגד בטחון המדינה המסווגת כפשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תש"פ, 24 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.